

результати, підприємство одночасно забезпечує стратегічну адаптацію. Це доводить пов'язувати комплекс показників результативності управлінських дій з показником адаптивності в стратегічному періоді.

Таким чином, наукові напрацювання в сфері розробки та обґрунтування теоретико-методичних положень і практичних рекомендацій при формуванні методичного інструментарію системного моніторингу та комплексної оцінки результативності управлінських рішень в контексті стратегічної адаптації соціально-економічних систем мають різне спрямування в залежності від локальних наукових цілей. Тому подальші дослідження будуть пов'язані із систематизацією на наукових досягнень в напрямку стратегічної соціально-економічної адаптації.

Список використаних джерел

1. Пилипенко, А.А. Сценарний підхід до обґрунтування стратегії стійкого розвитку інтегрованої структури бізнесу / А.А. Пилипенко, І.В. Ялдин // Ефективна економіка. – 2015. – №6. Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5016>
2. Наумова, Л.М. Наукові засади формування інноваційної моделі розвитку регіональних індустріально-аграрних інтегрованих структур / Наумова Л.М. // Економічні інновації. – 2015. – № 60. – Книга II. – С. 35-40.
3. Смолякова, О.М. Методичне забезпечення оцінювання рівня економічної стійкості підприємств та його прогнозування / О.М. Смолякова // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: «Економічні науки». – 2015. – Вип. 15. – Ч. 3. – С. 113-117.
4. Пожуєва, Т.О. Антикризове управління – основа забезпечення економічної захищеності підприємства / Т.О. Пожуєва // Науковий вісник Буковинського Державного фінансово-економічного університету. Економічні науки: Зб. наук. праць. – Чернівці: БДФЕУ, 2014. – С. 241-248.
5. Бекмурзіна, А.М. Адаптивність виробничо-економічної системи підприємства до інноваційних змін / А.М. Бекмурзіна, К.О. Бояринова // Збірник наукових праць молодих вчених факультету менеджменту та маркетингу КІІ ім. І. Сікорського «Актуальні проблеми економіки та управління». – 2016. – №10. – С. 56-61.
6. Войтун, Т.В. Інноваційна адаптивність: економічний зміст, основні підходи до трактування / Т.В. Войтун // Економіка та держава. – 2014. – №1. – с. 92-94.
7. Гарафонова, О.І. Scientific and methodological approaches to assessing strategic position enterprise // Науковий Вісник Полісся. Науковий економічний журнал. – №3 (7). – Чернівці: 2016. – С. 266-270.
8. Черняк, Г.М. Адаптація до умов зовнішнього середовища як інструмент забезпечення економічної безпеки підприємства / Г.М. Черняк // Вісник Донецького національного університету. Серія В. Економіка і право. – Вип.1, – 2014. – С.199-201.
9. Бойко, А. Концептуалізація стійкості національної економіки / А. Бойко // Вісник КНТЕУ. – 2014. – № 1. – С. 5-19.
10. Якименко-Терещенко, Н.В. Адаптивне управління підприємством в сучасних умовах: мета і механізм реалізації / Н.В. Якименко-Терещенко, Л.С. Кожуріна// «Молодий вчений». – № 6 (46). – 2017. – С. 535-537.

*Сисоліна Н.П., канд. екон. наук, доцент
кафедри економіки та підприємництва
Біловодська І.М., студ. гр. ЕП-17-3 ск
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Питання інформаційного забезпечення управління підприємства є актуальним. Інформація – відомості про навколишній світ, про процеси, які в ньому відбуваються, про керуючі машини та інші інформаційні системи.

Засоби масової інформації поширюють інформацію, інформаційні технології займаються її обробкою. Основою інформаційного суспільства, до якого прямує людство, розглядається виробництво й споживання не товарів і послуг, а інформації. Інформація на сьогоднішній день є товаром, тобто купується і продається як будь-який інший товар.

Змістом права на інформацію є можливість кожного вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб. Основу правового регулювання права на інформацію в Україні складає Конституція України. Конституційні гарантії права на інформацію закріплені у статтях 32, 34, 40 та 50.

Це право, як і більшість прав людини, не є абсолютним, тобто у деяких випадках його реалізація може бути обмежена. Перелік цих випадків наводиться у статтях 34 Конституції України.

В сучасній економіці підприємства здатні ефективно працювати за умови, якщо вони забезпечують постійне отримання, оновлення й аналіз достовірної та оперативної інформації. Інформаційне забезпечення є важливим елементом не тільки в процесі управління продуктивністю підприємства, але й на всіх інших етапах його економіко-господарської діяльності.

З управлінськими процесами тісно пов'язані інформаційні процеси, вони слугують основою для вироблення та обґрунтування рішень щодо шляхів досягнення цілей управління продуктивністю підприємства.

Володіння інформацією є конкурентною перевагою, адже вона допомагає створювати новий товар швидше, в більшому обсязі та вищої якості.

Інформаційне забезпечення управління – це сукупність реалізованих рішень щодо обсягів інформації, її якісного та кількісного складу, розміщення і форм організації. При цьому метою інформаційного забезпечення управління є своєчасне надання необхідної і достатньої інформації для прийняття управлінських рішень, що забезпечують ефективну діяльність як підприємства в цілому, так і його структурних підрозділів [1].

Виділяють чотири основні складові в системі інформаційного забезпечення управління підприємством: інформаційні ресурси, інформаційні технології, технічні засоби та програмне забезпечення [2].

Використання комп'ютерної та комунікаційної техніки підвищує якість і швидкість опрацювання та передавання інформації, потік якої постійно зростає. Останніми роками значно виріс обсяг інформації при управлінні, а також потік управлінських документів.

Аналізуючи дані Державної статистики України про використання інформаційно-комунікаційних технологій на підприємствах за 2017 рік, можна побачити:

- кількість підприємств, які використовували комп'ютери становила 40327 од.;
- середня кількість працівників, які використовували комп'ютери 1373966 осіб;
- частка підприємств, які використовували комп'ютери у % до загальної кількості підприємств, які взяли участь в обстеженні становила 95,4%;
- частка середньої кількості працівників (включаючи штатних та позаштатних), які використовували комп'ютер у % до середньої кількості працівників підприємства становила 34,9 % [3].

Застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій в організації управління на підприємстві має значні переваги:

- висока якість роботи;
- швидкість виконання завдань;

- дотримання умов конфіденційності інформації;
- значний обсяг виконуваних завдань;
- раціональне виконання завдань завдяки використанню комп'ютерної техніки та відповідного програмного забезпечення.

Отже, актуальність створення та застосування ефективних систем інформаційного забезпечення обумовлена необхідністю оброблення значних масивів даних про ресурси та параметри зовнішнього та внутрішнього середовищ, які необхідні для визначення напрямків управління продуктивністю підприємства. Проте, залишаються невирішеними деякі проблеми організації та методології контролю в інформаційному забезпеченні, сходження рішень униз по щаблях управління, оцінки параметрів продуктивності підприємства, кількісних показників.

Комплекс невирішених завдань вимагає подальшого наукового обґрунтування необхідності формування організаційно-економічного механізму інформаційного забезпечення управління продуктивністю підприємств.

Список використаних джерел

1. Петренко, С.М. Інформаційне забезпечення внутрішнього контролю господарських систем: монографія / С.М. Петренко. – Донецьк: ДонНУЕТ, 2007. – 290 с.
2. Денисенко, М.П. Інформаційне забезпечення ефективного управління підприємством / М.П. Денисенко І.В. Колос // Економіка та держава. 2006. – №7. С. 19-24.
3. Державна служба статистики України <http://www.ukrstat.gov.ua/>

*Смутчак З.В., канд. екон. наук, доцент
кафедри менеджменту, економіки, права та туризму
Льотна академія Національного авіаційного університету
м. Кропивницький
Зяцько Й., президент Європейського інституту
безперервної освіти, почесний професор
Словаччина*

МІГРАЦІЙНІ НАМІРИ УКРАЇНЦІВ ЯК ЧИННИК РУЙНУВАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Вплив міграційних компонентів на розвиток та стабільність громадянського суспільства в Україні на початку ХХІ століття, як і протягом всього періоду з часу набуття нею статусу незалежної держави, був і залишається досить вагомим. Особливо важливим є те, що і в найближчій перспективі їх вплив значно посилиться. Аналіз та врахування сучасних міграційних тенденцій у нашій державі і, зокрема, масових міждержавних міграційних переміщень в контексті участі України в європейському та світовому міграційному просторі розглядається як один із важливих чинників формування власної національної політики.

Основною причиною, яка спонукає людей (особливо молодь) шукати іншу роботу є низький рівень оплати праці та неповна зайнятість. До того ж молодь, виїжджаючи за кордон або до інших регіонів у пошуках тимчасового заробітку, має більше шансів та причин й можливостей залишитись на постійне місце проживання і складає групу ризику, яка не повертається на батьківщину. Отже, вилучає назавжди себе, як працівника та своїх майбутніх дітей, як осіб, що оновлюють трудові ресурси [1].